

og anlægsudgiftssaldoen, end den tidligere regering nogen sinde har leveret, hvis vi renser for engangsinde tægter. Det er, hvad den her regering har gjort.

De 54 mia. kr., som hr. Frank Jensen taler om, er en matematisk fremskrivning; hvis den situation, vi står i nu, fortsætter, uden at man gør noget som helst, vil man lande i den situation i 2010.

Men der er jo masser af håndtag at dreje på, og der er vel ingen, vel forhåbentlig heller ikke hr. Frank Jensen, der håber eller tror på, at den situation, hvor den internationale økonomi er nede i en bølgedal, vil fortsætte.

Vi har jo en klar forventning om, at det ændrer sig i 2004, og der er stadig væk masser af håndtag at dreje på. Så den der matematiske fremskrivning, som hr. Frank Jensen refererer til, er måske ikke så specielt interessant.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt vende tilbage til diskussionen om børns vilkår og det at bryde den negative sociale arv, for jeg må indrømme, at det stadig væk svæver i det uvisse, med hensyn til hvad det er, hr. Jens Rohde mener, og hvad regeringen vil på det område.

Hr. Jens Rohde tog sådan lige ud af luften et eksempel fra Vojens Kommune, og det eksempel var da spændende nok. Jeg er enig i, at det, som hr. Jens Rohde beskriver der, er noget af det, vi skal se på.

Men jeg vil godt spørge: Er det den slags ting, regeringen har med i sin opreklamerede handlingsplan, som kommer senere på måneden? Det er da ikke bare et spørgsmål om holdningsændringer. Det er da et spørgsmål om en bevidst social indsats fra en kommunes side, en indsats, der også forudsætter ressourcer i kommunerne.

Kl. 10.40

Det her forbliver mundsvejr, det forbliver vindfrikadeller, så længe man fører en politik over for kommunerne, som tvinger disse til at skære ned især over for børn og unge. Virkeligheden ude omkring i kommunerne i øjeblikket er, at de skærer ned i forhold til børns vilkår, især dårligt stillede børns vilkår, og så længe det sker, kan vi ikke have megen tillid til, at regeringen mener det alvorligt, at man vil bryde den negative sociale arv.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Holger K. Nielsen: Det er jo ikke korrekt. Vi fører en politik over for kommunerne, hvor der er en klar vækst. Vi har jo netop fået de kommunale regnskaber, hvor der er en klar vækst på 2,3 pct. i serviceudgifterne. Så er det rigtigt, at der er et svagt faldende børnetal, og det må også afspejle sig i, at man bruger svagt faldende midler, hvis man vælger at prioritere ud fra de samme forudsætninger som hidtil i kommunerne, og der ligger vi altså nede på noget, der hedder et minus på 0,3 pct., som modsvarer den ændring i demografien, der er. Det er ganske enkelt ikke korrekt, at vi fører en politik over for kommunerne, som tvinger dem til at skære ned.

Så kommer der her i løbet af juli måned en handlingsplan, som jeg selvfølgelig ikke kan stå heroppe og løfte sløret for. Men det er en handlingsplan, som rummer en lang, lang række initiativer over for børn, også over for de børn, der har et socialt skævt udgangspunkt. Når den foreligger, synes jeg, det vil være mere reelt, at vi tager den diskussion om de initiativer, som regeringen påtænker.

Men det ændrer ikke ved, at jeg virkelig mener, at det, at vi sørger for ordentlig uddannelse til vores børn, gode faglige egenskaber, er et af de bedste værktøjer, vi overhovedet kan skabe for at sætte dem fri og for at give dem en ordentlig tilværelse.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører hr. Jens Rohde beskrive den kommunale økonomi, lyder han som en eller anden revisor, der lirer tal af. Men virkeligheden ude omkring er jo fuldstændig anderledes. Virkeligheden er jo, at kommuner og amter skærer ned og i særlig grad over for særlig udsatte børn.

O.k., der kommer en handlingsplan senere på måneden, men når jeg spørger om den nu, skyldes det jo, at da vi havde åbningsdebatten i oktober, var der også alle mulige planer, der skulle fremlægges. Der er ikke kommet noget som helst, og derfor må man da forstå, at vi foretrækker at have én fugl i hånden frem for ti på taget.

Lad mig så vende det om: Vil regeringen være villig til at gå ind i et samarbejde, i en forhandling også med venstrefløjen omkring det store spørgsmål, der ligger i at bryde den negative sociale arv?